

מ"ת 48792/07 - מדינת ישראל נגד יצחק בריל, דן עmedi

בית המשפט המחויז בירושלים
לפני כבוד השופט רם ינוגרד

19 אוקטובר 2017

מ"ת 48792-07-16 מדינת ישראל נ' בראל(עצייר) ואח'

המבקש	מדינת ישראל עו"ב"כ עו"ד נועה ברח"ד
נגד	1. יצחק בריל (עצייר)
המשיב	2. דן עmedi עו"ב"כ עו"ד עדן פוליטקיין

החלטה

1. בהחלטה מיום 1.10.17 נקבע כי המשיב 1 יוכל לעבור למעצר בפיקוח אלקטרוני, חלף המעצר בו הוא מצוי כיום, אם יעמוד בתנאים שנקבעו בההחלטה. תנאים אלה כללו, בין היתר, הפקדה של 100,000 ל"ש "בנייה" לכל סכום שהפקיד בעבר" ותנאים נוספים. ביום 3.10.17 ביקש המשיב 1 כי תנאי הפקודה ישנו ווופחו באופן משמעותי. הוא ביקש כי יעשה שימוש ברכבת הרשות על שם רعيתו - רכב בעניינו ניתנה החלטה בהליך קשור ולפיה ימכר - וכן בסכום של 60,000 ל"ש שהפקיד בנו במסגרת הליכי מי"ז בעניינו. בבקשתו נכללו בקשה נוספת בסכום שלא מוסף שאיתן אלא בגדר ערך במוסווה. אלה לא ידונו.

2. בדיון שהתקיים בבקשתו ביום 15.10.17 טען המשיב שעלה בידו לגייס עד כה סכום של כ-30,000 ל"ש בלבד. הוא הציע כי יעשה שימוש במקרים מסוימים שנזכרו לעיל. המשיב אף הציע שרערתו תחזור בה מהערר שהגישה בעניין מכירת הרכב. בעקבות הדיון נעשתה פניה נוספת לבית משפט השלום בבקשת לשחרר את הסכום שהפקיד בנו של המשיב, אולם התברר שלא ניתן כוון לשחרר סכום זה מאחר והואוטלו עליו עיקולים מספר בשל חובות המשיב.

3. סכום הפקודה שנקבע משקלל את המ██וכנות המשמשת הנשקפת מעשי המשיב. לא לモתר לציין כי בעניינו של המשיב 2, שמעורבותו במעשים המתוארים בכתב האישום פחותה באופן משמעותי מזו של המשיב 1, נקבעה הפקודה בסכום של 50,000 ל"ש עבור לכל סכום שהפקיד. הסכום שנקבע בעניינו של המשיב 1 הביא בחשבון את הטענות בעניין כספים אחרים, למעט הטענה בעניין סכום הפקודה בהליך ה-מ"ז, עניין שלא הובא לידיות בית המשפט עת ניתנה אותה החלטה. מכל מקום, סכום נוסף זה אינו עשוי כערובה במסגרת ההליך דנא, מאחר והואוטלו עליו עיקולים בשל חובותיו של המשיב בהוצאה". פ. כל עוד לא עלה בידי בנו להביא לשחרור הסכום (על אף שכבר ניתנה הכרעה שיפוטית מיוחדת המכירה בבעלותו בכיספים אלה באחד ההליכים בעניינו) - לא ניתן יהיה לעשות בו שימוש.

.4. אין מקום להביא בחשבון בהקשר זה את ערכו של הרכב התפוס. על פי ההחלטה שניתנה בעניין הרכב, יש למכרו ולהפקיד סכום של 31,000 ₪ בקרן החילוט. המשיב טוען כי שוויו של הרכב הוא 120,000 ₪, ולטענתו יש להורות שהרכב יוותר בידי המבוקשת וההפרש בסך 90,000 ₪ יזקף לחשבון הפקדתה. אין לקבל טענה זו. המשך החזקת הרכב יביא לירידה משמעותית בערכו, ומכל מקום - אין כל בסיס סביר להנחה שמכירת הרכב אכן תניב הפרש בסך 90,000 ₪ שיושב לרעת המשיב. מאליו מובן כי אם ואשר ימכר הרכב, תוכל רעת המשיב לעשות שימוש ב יתרה שתתאפשר לזכור הפקדת הסכום שהושת על המשיב.

.5. במצב הדברים הנוכחי, כאשר בפועל מציע המשיב הפקודה של 30,000 ₪ בלבד הסכום של 100,000 ₪ שנקבע בהחלטה, אין לקבל את הבקשה. לפיכך הבקשה נדחתת.

המציאות תשליך העתק ההחלטה לב"כ המבוקשת והמישב 1.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התשע"ח, 19 באוקטובר 2017, בהעדра.